

РЕШЕНИЕ

№ 7188

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **1409** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 165 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от К. Б. Ц. срещу заповед № 116/27.1.2023 г. на началника на Националната служба за охрана /НСО/, с която е преназначен от „главен инспектор“ в група 02, сектор 04 на отдел 01 в „главен инспектор“ в група 03, сектор 05 на отдел 02. Излага подробни съображения относно нейната незаконосъобразност. Жалбоподателят твърди, се че заповедта е незаконосъобразна. Постановена е в нарушение на административно-производствените правила, както и в нарушение на материалния закон.

Твърди се, че е налице разминаване между фактическите и правните основания. Тя е издадена на основание чл. 106, ал. 1 и 3 ЗНСО, а в разпоредителната част са използвани термините „освобождавам“ и „назначавам“, което налага смесването с чл. 118 ЗНСО за прекратяване на служебното правоотношение и този по чл. 46 ЗНСО- за възникване на служебно правоотношение. Същевременно липсва воля за назначаване на друго правоотношение. Ако се приеме, че е налице фактическият състав на последните две норми, то заповедта не съдържа изискуемите реквизити. Заповедта противоречи и на чл. 59, ал. 2, т. 4 и 5 АПК.

Твърди, че заповедта противоречи и на материалния закон. Нарушени са правилата за изменение на служебното правоотношение – чл. 106 и сл. ЗНСО. Не съдържа срок за изменение на правоотношението, като е недопустимо това да става за неопределен

период от време, тъй като се нарушават принципите на правото на труд и свободата на труд. Такъв срок не може да се изведе и от понятието „служебна необходимост, свързана с изпълнението на охранителни задачи“. Буди недоумение защо предвид ПМС 131 служебната необходимост е до 24.2.2023 г., когато НСО ще престане да осигурява охраната на обект „Ш.“, буди недоумение защо това не е посочено в заповедта.

Твърди, че са нарушени правилата за кариерно развитие – чл. 110 и сл. ЗНСО. И по-специално, нарушен е чл. 110, ал. 3 ЗНСО. Изпращането на жалбоподателя да развива своите професионални умения да изпълнява дейности по охрана, на 527 км. от С., не отговаря на показаните от него резултати, нито на професионалната му квалификация, далеч от семейството му. В този смисъл не са зачетени нито неговите интереси, нито тези на НСО. Заповедта е издадена при неясни критерии на подбор.

Твърди се, че нарушени правилата за командироване – чл. 113 и сл. ЗНСО. Изпращането на служителя в друго населено място, без да се вземе неговото съгласие, заобикала императивно установения режим за командироване не само по отношение на времевите ограничения, така и по отношение на задължението за заплащане на командировъчните разходи.

Заповедта е издадена в несъответствие с целта на закона – в случая тя е осигуряване живота и здравето и физическата неприкосновеност на охраняемите лица по чл. 15, ал. 1 ЗНСО чрез осигуряване на професионална и непрекъсната лична охрана, охрана на обекти и мероприятия. В процесния случай не е спазен принципът на съразмерност по чл. 6 ЗНСО като със заповедта ответникът в максимална степен се е намесил в правната сфера на жалбоподателя по възможно най-обременителния за него начин.

Нарушен е принципът на последователност и предвидимост – нито е проведен подбор, нито са приложени обективни критерии при издаването ѝ.

Ответникът – началникът на Националната служба за охрана оспорва искането. Твърди, че е налице липса на правен интерес от оспорване. За да е налице такъв административният акт следва да накърнява права и законни интереси на адресата, което в процесния случай не налице доколкото на 13.6.2023 г. е прекратяване служебното правоотношение с жалбоподателя.

Евентуално – моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. В случая е налице служебна необходимост за постановяване на оспорената заповед. Твърди, че и преди постановяване на заповедта жалбоподателят е изпълнявал задължения по охрана, свързани с пътувания и отсъствия. Той е ползвал отпуск за временна неработоспособност – за периода 11.2.2023 г. – 15.3.2023 г.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността „главен инспектор“ в група 02, сектор 04 на отдел 01, Национална служба за охрана.

Със заповед № 116/27.1.2023 г. на началника на Националната служба за охрана /НСО/ е освободен от заеманата до тогава длъжност „главен инспектор“ в група 02, сектор 04 на отдел 01 и е назначен на длъжност „главен инспектор“ в група 03, сектор 05 на отдел 02, считано от 1.2.2023 г. Заповедта е издадена на основание чл. 106, ал. 1 и ал. 3 от Закона за националната служба за охрана, вр. с докладна записка № В-1125/26.1.2023 г. – посочената в нея служебна необходимост е свързана с изпълнението на охранителни задачи на обект „Ш.“.

Представена е тази докладна. В нея е посочено, че в обект Ш. е имало напускане по различни причини на служители през последните две години, ползваните болнични е бил голям, както и се натрупал голям брой неползван платен годишен отпуск. След приемане на Постановление № 370/17 ноември 2022 г. охраната на обект Ш. е отпаднала като задължение на НСО, вследствие на което зачестили опитите на нарушителите и браконьерите да проникнат в обекта, което налага полагането на много усилия от страна на охраната на обекта за овладяването му.

Представен е и болничен лист, издаден на 13.2.2023 г., видно от който се установява, че на жалбоподателя е разрешен отпуск по болест за периода от 11.2.2023 г. до 15.3.2023 г.

Представено е Постановление № 370/17 ноември 2022 г. за изменение на Правилника за прилагане на Закона за НСО, като в § 7, т. 2, б. „а“ е предвидено в § 1, ал. 4, б. „а“ от ДР на ПП на ЗНСО обект „Ш.“ да се заличи. § 7, т. 2, б. „а“ влиза в сила три месеца от обнародването на постановлението в Държавен вестник или на 22.2.2023 г., доколкото постановлението е обнар. В ДВ бр.93/22.11.2022 г.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ достигна до следните правни изводи:

По искането за прекратяване производството по делото като недопустимо. Действително, се установява, че жалбоподателят към датата на приключване на устните състезания вече не заема длъжността, на която се твърди, че е преназначен. Независимо от това, заповедта е произвела правни последици. В резултат, жалбоподателят има правен интерес да оспори настъпването им, вкл. и да иска обезщетение евентуално за вреди от неблагоприятните последици при условие, че заповедта бъде приета за незаконосъобразна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 106, ал. 1 ЗНСО, в предвидената в закона писмена форма.

Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Съдът намира за неоснователни твърденията на жалбоподателя в тази насока. Действително, са използвани изразите „освобождавам“ и „назначавам“, но видно от заповедта – цитираното правно основание, както и от това, че „освобождаването“ и „назначаването“ са от една длъжност на друга, съдът намира, че може да се направи извод относно действителната воля на издателя, а именно – тя е в насока изменение на правоотношението по смисъла на чл. 106, ал. 1 ЗНСО. В този смисъл е и докладната, цитирана по-горе, която е послужила като мотив за постановяване на заповедта.

По спазване на материално-правните изисквания.

Видно от заповедта, тя е мотивирана с изпълнението на охранителни задачи на обект „Ш.“. Същевременно обаче ответникът, чиято е доказателствената тежест, не доказва наличието на посочените в заповедта факти. Не се установява от доказателствата по делото като ответникът, въпреки указаната му доказателствена тежест, не представи доказателства относно напускане на служители, ползвали болнични, както и ползване на неплатен отпуск. До този извод не може да се стигне и въз основа на единствената относима справка от 21.7.2023 г. доколкото в нея е посочено само това кои служители са били командирани и „преназначени“ за периода от 1.8.2021 г. до 28.2.2023 г. на стопанство „Е.“ и обект „Ш.“.

Не се доказва наличие на зачестили опити на нарушители и браконieri да проникват в обекта. Нещо повече – видно от писмо от 4.10.2023 г. от РУ К., ОДМВР Д., през

периода 27.10.2022 г. – 27.1.2023 г. не са получавани сигнали от служители на НСО, касаещи опити на нарушители и браконieri да проникнат в обект „Ш.“.

Ето защо съдът намира, че оспореният акт следва да бъде отменен.

По разноските. Жалбоподателят претендира заплащане на такива в размер на 50 лв. за държавна такса и 1600 лв. – за адвокатско възнаграждение, като представи доказателства за направата им.

Ответникът направи възражение за прекомерност, което съдът намира, че е неоснователно. Делото е не е с ниска фактическа и правна сложност. По него също така са извършвани множество процесни действия, от двама адвокати, поради което и не следва възнаграждението да се определя към минимума.

Ето защо съдът намира, че следва да се присъдят претендираните от жалбоподателя разноски, общо в размер на 1650 лв.

Въз основа на тези мотиви настоящия съдебен състав на Административен съд София град

ОПРЕДЕЛИ :

ОТМЕНЯ, по жалбата на К. Б. Ц., ЕГН [ЕГН], заповед № 116/27.1.2023 г. на началника на Националната служба за охрана /НСО/, с която е преназначен от „главен инспектор“ в група 02, сектор 04 на отдел 01 в „главен инспектор“ в група 03, сектор 05 на отдел 02.

ОСЪЖДА Национална служба за охрана да заплати на К. Б. Ц., ЕГН [ЕГН] сумата от 1650 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 -дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: